

skal ikke have noget som helst imod, at man i fredelige Tider diskuterer Spørgsmaalet om, hvorvidt det vil være rigtigt at forhøje Statsbanernes Takster i den Hensigt at faa Statsbanerne til at give en større eller mindre Rente, som man nu finder passende, men det er ikke disse Betragtninger, der har ligget til Grund for Regeringens Lovforslag om Forhøjelse af Statsbanernes Takster. Her gjaldt det om at skaffe Penge, og det var Motivet til de Lovforslag, som vi har vedtaget. Der har været Brug for mange Penge, og der kan blive Brug for flere endnu.

Af den Episode, som foregik ved Mødets Slutning i Gaar, vil man have faaet det bestemte Indtryk, at der er Brug for Penge til at nedsætte Priserne paa de vigtigste Livsfornødenheder her i Landet. Jeg deler den Opfattelse, som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) gjorde gældende, naar han udtalte, at man langt hellere maatte nedsætte Prisen paa Livsfornødenhederne og derved gøre det muligt for Folk med en forholdsvis ringe Fortjeneste at komme igennem, end at gribe til Understøttelser, enten det saa er den ene eller den anden Kasse, der skal udbetale dem. Men jeg tror ganske vist, at vil det være nødvendigt for os at nedsætte Prisen paa det gode danske Smør — vi er jo alle enige om, at naar denne Nedsættelse endeligt skal foretages, skal det være i Forbindelse med en Rationering —, kan det blive nødvendigt, at ogsaa Priserne paa mange af de andre uundværlige Livsfornødenheder nedsættes, og det kan kræve mange Penge. Det er altsaa ikke umuligt, at vi skal skaffe endnu flere Penge, end der er skaffet hidtil. Vi har bevilget Dyrtidstillæg til Statstjenestemændenes Lønninger, men der er andre, som ogsaa i højeste Grad kan trænge. Jeg tænker paa dem, der sidder med de smaa Pensioner, som vi rimeligvis ogsaa vil være nødte til at give Tillæg i Aar, og jeg vil blandt dem, der sidder med de smaa Pensioner, gerne nævne en enkelt Klasse, det er Lærerenkerne her i Landet. Jeg regner ikke København med her, for i København er Pensionsforholdene for Lærerenker langt bedre, end de er ude paa Landet. Men der sidder ude paa Landet mange Lærerenker, hvis Pension er saa ringe, at man nødvendigvis maa komme dem til Hjælp, hvis de nogenlunde skal være i Stand til at holde Sult og Nød fra deres Husdør.

Jeg vil gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra

Æbeltoft (N. Neergaard) sagde om Valgtaktikken. Men inden jeg gaar over til disse Bemærkninger, skal jeg kort berøre et Spørgsmaal, som er berørt af foregaaende Talere. Der har været talt om de Flyverulykker, der er sket her i Landet: Nedstyrtning af Flyvere, som enten har sat Livet til eller er, blevet kvæstet i meget høj Grad, Ødelæggelse af Flyvemaskiner. Der har været nogen Diskussion i Bladene om dette Spørgsmaal, og jeg har lagt Mærke til, at man fra visse Sider i høj Grad har Lyst til at kaste Skylden for disse Ulykker over paa Rigsdagen. Man siger, at Bevillingsmagten har været for karrig med Hensyn til, hvad der er blevet anvendt til Flyverne, de har paa Grund af Benzinmangel ikke været i Stand til at holde sig i tilstrækkelig Træning. Jeg ved ikke, om dette er rigtigt eller ej, men der er noget, jeg kort vil tale om i denne Sammenhæng. Der er en Forholdsregel, man kunde træffe, og som kunde træffes uden Lovgivningsmagtens Samtykke, thi, saa vidt jeg ved, er den allerede truffet administrativt for Marineflyvernes Vedkommende. Efter hvad jeg ved, fordrer man af Marineflyverne, at de skal være Afholdsmænd, medens de driver den Sport at flyve. Jeg staar ikke her og taler som Afholdsmænd i Almindelighed, men jeg ved, at naar f. Eks. unge Mennesker skal træne til en Fodboldkamp, forlanger man af dem, at de i den Tid, i hvilken de træner, skal være Afholdsmænd, ikke nyde Spiritus, for at de paa den Dag, da de skal vise, hvad de har lært under Træningen, kan have det fulde Herredømme over deres Muskler og Nerver og være raadsnare, som de skal være det paa en Spilleplads. Mon det da vilde være for meget at forlange, at de Flyvere, der skal flyve med dyre Maskiner, som Staten har anskaffet, og som kan sætte deres eget og andres Liv i Vove, skal være undergivne mindst lige saa strenge Bestemmelser i saa Henseende som en Fodboldspiller? Jeg tror det ikke. Det er ikke min Mening, at jeg vil gøre noget for yderligere at fremhæve det ene Tilfælde, i hvilket det har vist sig, at en Flyver var i den Grad paavirket af Spiritus, at det er mig umuligt at forstaa, at man i det hele taget har kunnet sætte den Mand op i en Flyvemaskine, men naar man ser, at noget saadant kan foregaa, mener jeg rigtignok, det er i højeste Grad paakrævet, at man træffer den indskrænkende Forholdsregel, at de, som vil udøve denne farlige Virksomhed, der i højeste